

הסיפור הזה הוא על אבא של בזק, כלומר על אהרון רובינשטיין בן ה-80, שסופרסוף הבין איזה יחסים צריכים להיות בן גבר מבוגר ועשיר ובין אשה צעירה.

לפני שנים רבות הוא היה נשוי באושר ובעושר לאשתו, האמא של השר **אמנון רובינשטיין**. כשמתה אשתו הפך אהרון רובינשטיין לאלמן מבוקש מאוד בקרב גברות מסוימות בתל-אביב. מי שתפסה אותו בסוף היתה **רבקה**, גברת צעירה ממנו כ-20 שנה, שחשבה לשחק את סינדרלה לידו. הם נישאו, אבל מהר מאוד משהו התפקשש ביניהם והם התגרשו. ברור לכולם שהגברת יצאה מהנישואין האלה כשהיא עשירה יותר מכפי שהיתה כאשר נכנסה אליהם, ואהרון רובינשטיין יצא מהם, כנראה, יותר משכיל מכפי שהיה כשנכנס. מאז הוא לבד, כלומר בלי נשים קבועות. לפני שלושה שבועות הוא אושפז בבית החולים איכילוב, במחלקה לטיפול נמרץ, והמישפחה מאוד דאגה לו, וכנראה מישוו אפילו אמר לו, כמו שאומרים תמיד לגברים חולים, "אתה צריך אשה". אז בשבוע שעבר,

אהרון ורבקה רובינשטיין
יותר עשירה, יותר חכם

כשהוא יצא מבית-החולים, הוא לקח לעצמו אשה. הגברת היא אחות במיקצועה, ובגלל זה הוא לקח אותה שתהיה צמודה אליו. הוא הסביר לכל ידידיו ומכריו שהוא צריך אשה שתעבוד

הגל החדש

בתור אמא יהודיה די מעצבן אותי הצחוק שעושים מה"ידישע מאמע" כבר שנים. מה לא עשו מהן כבר — ספרים, סרטים, מחזות, פיליטונים, מאמרים. הכל. כאילו כל יידישע מאמע זה אותו הרבר. כאילו כולן רצות כל החיים אחרי הילדים ומתחננות לפניהם שיאכלו את הקציצה, וכולן רואגות לילדים שלהם עד גיל 100, ולא סומכות עליהם שיסתדרו לבד, וכל הזמן מנרנדות להם ומקריבות את עצמן למען הילדים.

רעו לכם שהידישע מאמע הקלאסית חלפה מן העולם (לפחות בארץ-ישראל), ועכשיו יש

ליזיקה שגיא

כל הדרכים מובילות לכלא

כבר הגליהחדש של היידישע מאמע, שהוא לגמרי לא דומה לגל הישן. נציגה מאוד בולטת של הגל החדש הזה היא הקוסמטיקאית ואשת-החברה **ליזיקה שגיא**, שבנה **רוזן** נידון למאסר-עולם לפני ארבעה חודשים. כמשך כל זמן המישפט ישבה ליזיקה באולם ועקבה אחרי המישפט. כשנודע גור-הדין ניגבה ליזיקה דימעה, ומדי שבוע היא היתה נוסעת לבקר את בנה בבית-הסוהר. אבל אחרי זמן קצר מאוד החליטה ליזיקה לעזוב את הארץ. היא ניסתה למכור את המכון שלה, וכשלא הצליחה היא פיטרה את העובדים וסגרה אותו. לידידה סיפרה שהיא נוסעת לפאריס כדי להצטרף שם לבעלה **עמו** ולבנה הצעיר **מדי**.

החברים הנדהמים שאלו אותה מה יהיה עם רונן, מי יבקר אותו בבית-הסוהר, וליזיקה הבטיחה להגיע ארצה כל חודש כדי לבקר את בנה. ואחרי ההבטחה הזאת היא נסעה. מאז היא עוד לא חזרה ולא ביקרה את רונן. מצד שני אומרים לי שגם את כעלה ובנה הצעיר היא לא רואה כליכך הרבה. כי עמי וטדי נמצאים כל הזמן בפאריס, וליזיקה עושה עכשיו סיורכתובות בין חבריה וידידיה הפזורים ביבשת אירופה. שבוע-שבועיים ללונדון, כמה ימים ברומא, קצת במילאנו, שבוע בבלגיה, וחזר חלילה.

אבל אני לא מודאגת. אני בטוחה שבסוף היא תגיע לבקר את הבעל עמי ואת הבן טדי, ואני אפילו בטוחה שהיא תגיע גם לבקר את רונן. בארץ אומרים עכשיו שכל הדרכים מובילות לבית-הסוהר.

בלי תוכניות

מה אתם יודעים בעצם על **עמוס אהרוני**, הירושלמי יפה-התואר, העשיר, המצליח, שברח לחו"ל, כמו כולם, בהשאירו כאן חובות של מיליונים? אתם יודעים מה שהיה כתוב

קלרה אהרוני

עמוס אהרוני

זה פשוט יצא כך

שרה וייספיש + אורי

עליזי = אפלטון

ילד קטן שנולד וגדל בקיבוץ שאל את אביו כל מיני שאלות על אלוהים. אבא שלו אמר לו שאין אלוהים בשמים, ואין לו כוחות אל-טיבעיים ולא כטיח. חשב הילד רגע ארוך ואמר: "ובכל זאת, אבא, אם בסוף יסתבר שיש אלוהים, תדע לך שאנחנו נירדפקו".

מאותה סיבה ממש אני מודיעה לכם כאן **ששרה וייספיש** (שעליה סיפרתי לכם לפני שבועיים) לא חזרה לשאלה, ולא נעשתה חיי-לנית. שרה וייספיש מוכנה להישבע שהיא עדיין אשה שומרת-מיצוות ויהודיה כשרה, שהיא מנהלת אורח-חיים יהודי וצנוע, ומגדלת את ילדיה למיצוות ולמעשים טובים, וכל הסיפור שלה עם **אורי עליזי** הוא סיפור של ידידות אפלטונית, ולא יותר. אמן.

שרה וייספיש

למיצוות ולמעשים טובים

ונכה הוא אמר

אתם יודעים **שאיילנה שושן** התגרשה מבעלה, **מריק עפרון**, אחרי גישואין קצר-צרים? יודעים.

אתם יודעים שחמישה ימים אחרי הגירושין היא נסעה ללונדון לעבוד קצת? יודעים. ומה היא עשתה בין הגירושין לבין הנסיעה ללונדון? לא יודעים? אז אני אגיד לכם. היא נסעה עם הטייס **אורי ליברנט**, זה שהיה חבר שלה לפני מריק עפרון, לכמה ימים לאילת. נו, מה אתם אומרים?

אני הגבתי בריוק כמובן, ולכן מייד עשיתי

אילנה שושן

באותה המכונית

דרינג'ירינג לאורי ליברנט ושאלתי אותו אם הוא היה הגורם של הגט בין אילנה למריק. "מה פיתאום? אין לגט שום קשר אליי!" "אז איך זה יומיים אחרי הגט אתה ואילנה כבר נוסעים ביחד לאילת? זה לא קצת משונה?" "זה פשוט צירוף-מיקרים. אני הייתי עכשיו חודש וחצי בחו"ל, ועברתי קשה מאוד. חזרתי ארצה והחלטתי לנסוע לאילת, לנוח כמה ימים. בריוק כשהחלטתי לנסוע נודע לי שגם אילנה רוצה לנוח כמה ימים, אז נסענו באותה המכונית לאילת. אין בינינו כלום מעבר לזה".

ככה אמר אורי ליברנט. אם זה נשמע לכם הגיוני — תאמינו.